

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.454 van 25 oktober 2000
in de zaak A. 92.146/X-9558.**

In zake : 1. de V.Z.W. ZUSTERS DER CHRISTELIJKE
SCHOLEN,
2. de V.Z.W. JEUGDZORG VAN DE ZUSTERS DER
CHRISTELIJKE SCHOLEN MONTE ROSA,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten M. VAN PASSEL, C. SERVAIS en
vennoten,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 146

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat S. VAN GEETERUYEN,
kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
Leopold II-laan 180.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. ZUSTERS DER CHRISTELIJKE SCHOLEN en de
v.z.w. JEUGDZORG VAN DE ZUSTERS DER CHRISTELIJKE SCHOLEN
MONTE ROSA op 26 mei 2000 hebben ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het
besluit van 28 maart 2000 van de Vlaamse minister van
Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, houdende,
eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde
ambtenaar tegen het besluit van 7 oktober 1999 van de
bestendige deputatie van de provincieraad van
Vlaams-Brabant waarbij aan de v.z.w. Zusters der
Christelijke Scholen vergunning wordt verleend voor "het
slopen van een garage met berging, het oprichten van een
nieuwe garage met werkplaats en het uitbreiden met
verblijfplaatsen van een opvangtehuis" op een perceel
gelegen te Leuven, Heidebergstraat, kadastraal bekend

sectie D, nr. 87e, anderdeels, vernietiging van voormeld besluit van de bestendige deputatie;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. CUYPERS die, loco Advocaten M. VAN PASSEL, C. SERVAIS en vennoten, J. HENDRICKX, P. MATTHEESSENS en J. DIERCKXSENS, verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat S. BUTENAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij op 19 februari 1999 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven een bouwaanvraag heeft ingediend voor "het slopen van een werkplaats, verbouwen en uitbreiding van een opvangtehuis" gelegen aan de Heidebergstraat te Leuven, kadastraal bekend sectie D,

nr. 87e; dat het betrokken perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Leuven is gelegen in parkgebied; dat het volgens de planologische voorschriften van het bij koninklijk besluit van 19 april 1956 goedgekeurd algemeen plan van aanleg "Kessel-Lo" is gelegen in een open bebouwingszone; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 6 mei 1999 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op beroep van de eerste verzoekende partij bij besluit van 7 oktober 1999 de gevraagde bouwvergunning heeft verleend; dat de gemachtigde ambtenaar op 27 oktober 1999 beroep heeft ingesteld tegen dit inwilligingsbesluit bij de Vlaamse regering; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media bij het bestreden besluit van 28 maart 2000 het beroep heeft ingewilligd en het besluit van de bestendige deputatie heeft vernietigd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het

koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift duidelijk en concreet dienen aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaan of dreigen te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekende partijen betogen dat de aangevraagde aanpassingswerken "absoluut noodzakelijk" zijn in het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en subsidienormen voor de voorziening van de bijzondere jeugdbijstand, dat volgende elementen in regel moeten worden gebracht opdat de tweede verzoekende partij haar erkenning en subsidies conform het besluit zou kunnen behouden, met name :

- het verzekeren van de brandveiligheid : er ontbreken o.a. noodtrappen van op de eerste verdieping naar het evacuatie niveau (artikel 1.B.5);
- gemiddeld 8 kamers waar 2 of 3 kinderen slapen. Er is geen afzonderlijke studieruimte zodat in nood dan maar de eetplaats wordt gebruikt;
- in 4 van de 8 kamers inzake worden deze eisen niet gehaald;
- de scheiding jongens-meisjes is eerder symbolisch mogelijk;

- zit-, lees- en kijkruimte is actueel 31 m² en 80 m³ groot terwijl 48 m² en 120 m³ vereist is;
- speelruimte is actueel 18 m² en 45 m³ groot terwijl 48 m² en 120 m³ vereist is;
- ziekenkamer : eis minimum 2 aanwezig: geen. In nood worden kinderen uit verschillende kamers samengebracht in één kamer zodat een noodziekenkamer kan ingericht worden (artikelen 12B, 3°, 4°, 5°, 6°, 7° en 9°);
- het maximaantal minderjarigen dat kan worden opgenomen mag niet hoger liggen dan de ruimte en bestemming van de lokalen toelaten : hieraan kan niet voldaan worden : artikel C, 2°;
- het ontbreekt ook aan ontmoetingsruimtes voor het ontvangen van de ouders, externe consultants, jeugdrechters, vergaderruimte, werkruimte voor opvoeders, wachtplaatsen voor bezoekers.

dat ingevolge artikel "26 e.v. septies e.v." de minister een erkenning kan intrekken indien aan een of meer erkenningsvoorwaarden niet wordt voldaan, en ingevolge artikel 26, nonies, deze intrekking zelfs onmiddellijk kan gebeuren wanneer "de gezondheid, de veiligheid, zedelijkheid van minderjarigen ernstig in het gedrang komt", dat hogervermelde gebreken in die zin kunnen worden beschouwd en dat dus dringend de noodzakelijke werken moeten gebeuren, dat ingevolge de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de minister ertoe wordt aangezet de zaak opnieuw te onderzoeken in het licht van het gestelde in het schorsingsarrest, dat de tweede verzoekende partij dreigt haar erkenning te verliezen, hetgeen voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is, en dat dit ook het geval is voor de eerste verzoekende partij aangezien de gebouwen, waarvan zij eigenaar is, hun functie dreigen te verliezen die zij nodig heeft om haar doel te verwezenlijken, met name sociaal dienstbetoon, dat het nadeel ook moeilijk te herstellen is, dat de

bepalingen en sancties die zijn ingevoegd bij besluit van 8 december 1998 in werking zijn getreden op 1 januari 1999, dat de tweede verzoekende partij werd erkend bij besluit van 15 december 1994, verlengd op 20 december 1999, dat uit de briefwisseling en balans van 1999 blijkt dat zij voor bijna 100% van deze erkenning en de daarmee gepaardgaande subsidies afhankelijk is, waarmee zowel de personeelskosten als de werkingskosten worden betaald, en dit voor meer dan 63.000.000 frank per jaar, dat door een intrekking van haar erkenning en het verlies van de daaraan gekoppelde subsidies haar bestaan onmiddellijk in het gedrang komt, en zij haar sociale functie die maatschappelijk noodzakelijk is niet meer zal kunnen uitoefenen, dat het grote belang dat thans wordt gehecht aan kwaliteit in de erkenningsvoorwaarden, zoals blijkt uit het recent besluit van 20 december 1999, het nadeel voor verzoeksters duidelijk maakt, dat de eerste verzoekende partij bovendien belangrijke inkomsten haalt, met name meer dan 1.200.000 frank huur, uit de activiteiten van de tweede verzoekende partij, maar dat vooral het verdere gebruik overeenkomstig haar doel een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in haren hoofde uitmaakt;

Overwegende dat de erkenningsvoorwaarden en subsidienormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand zijn vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994; dat deze voorwaarden en normen wat betreft de algemene en bijzondere erkenningsvoorwaarden betreffende de materiële infrastructuur, en de bijzondere erkenningsvoorwaarden betreffende de organisatie (artikel 11, B en artikel 12, B en C) sindsdien ongewijzigd zijn gebleven; dat de tweede verzoekende partij werd erkend bij ministerieel besluit van 15 december 1994, en deze erkenning werd verlengd bij ministerieel besluit van 20 december 1999; dat de erkenning luidens artikel 2 van laatstgenoemd

besluit "geldig (is) tot op de dag dat de voorzieningen, overeenkomstig artikel 7, § 2 van het decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen, moeten voldoen aan de, aan de vereisten van bedoeld decreet, aangepaste sectorale erkenningsvoorwaarden"; dat deze "aangepaste sectorale erkenningsvoorwaarden" nog niet blijken te zijn vastgesteld; dat, daargelaten de vraag of in de gegeven omstandigheden de door de verzoekende partijen ingeroepen dringende noodzaak van het uitvoeren van de beoogde bouwwerken niet het gevolg is van hun eigen stilzitten, tweede verzoekende partij alleszins in gebreke blijft concrete gegevens bij te brengen die aannemelijk maken dat de door haar aangevoerde gebreken, die blijkbaar reeds bestonden op het ogenblik van haar erkenning in 1994 en de verlenging van deze erkenning in 1999, bij een ongewijzigde regelgeving een imminente dreiging van intrekking van haar erkenning en het verlies van de daaraan verbonden subsidies zouden opleveren; dat het nadeel in hoofde van de tweede verzoekende partij niet ernstig is; dat hieruit alleen reeds volgt dat ook het door de eerste verzoekende partij in haren hoofde aangevoerde nadeel, met name het verlies aan huurinkomsten en het verlies van het gebruik van het gebouw overeenkomstig haar doel, niet ernstig is; dat daarenboven het in haren hoofde ingeroepen verlies van huurinkomsten een louter financieel nadeel is, dat in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat geen concrete gegevens worden bijgebracht waaruit kan blijken dat dit in casu wel het geval zou zijn; dat ook het argument dat het verlies van de erkenning van de tweede verzoekende partij het verlies van het gebruik van het gebouw overeenkomstig haar eigen doel meebrengt niet met concrete gegevens aannemelijk wordt gemaakt; dat het nadeel in zijn geheel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig oktober tweeduizend, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.